

Paaagtelse. Det vil rigtignok sige, selve Idéen om en Kanalforbindelse mellem Havet og Hedeegnene finder jeg — mildest talt — altfor ungdommelig, rent ud pueril; hvorimod den projekterede Omregulering af selve Fjordindløbet og til Dels Tanken om Trækvejs-Anlæg langsmed Aabredderne jo dog i hvert Fald hviler paa et nogenlunde fornuftigt Grundlag ... ligesom den jo virkelig delvis røber baade nye Synspunkter og nye Iagttagelser.«

Mens han talte, drejede han langsomt en Lineal rundt i sin Haand og betragtede samtidigt ufravendt Per over sin Lorgnet, der sad i en næsten vandret Stilling helt ude paa den krumme, rødlige Næse. Saavel hans Blik som hans Tone var efterhaanden bleven noget mindre afvisende. Pers sunde, bredskuldrede Skikkelse og frejdige Ansigtsudtryk tiltalte øjensynlig den gamle Militær. Og pludselig standsede han midt i sin besværligt fremstammede Tale for i fornyet Overraskelse og med begge Hænderne i Siden at udbryde:

»Men — i Alverden! — hvor er De, unge Mand, kommen paa den forrykte Idé at lave hele dette taabelige Projekt? Nogen praktisk Betydning kan det jo dog umuligt have for Dem. Og De ser mig, ærlig talt, mere ud til at have haft Gækkerier og smukke Pigebørn i Hovedet end Logarithmer og Jordareal-Beregninger, — hva'?»

Per, der ikke et Øjeblik havde tabt Modet,